Български език / Bulgarian Language 72 (2025), 2, 112–115
Print ISSN: 0005-4283, Online ISSN: 2603-3372

ЗА АВТОРИТЕ / ABOUT THE AUTHORS

АЛЕКСАНДРОВА, Татяна – доктор. Доцент в Секцията за съвременен български език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Работи в областта на историята на новобългарския книжовен език, граматиката и езиковата култура. Автор е на изследванията: *За така наречената диалектна основа на новобългарския книжовен език* (2000); *Семантика на минали страдателни причастия от непреходни глаголи в българския език* (2003); *Българският книжовен език като националноидентификационен проект през Възраждането* (2008). Съавтор е в *Правопис и пунктуация на българския език. Основни правила* (2011), *Обратния речник на българския език* (2011), *Официалния правописен речник на българския език* (2012), *Официалния правописен речник на българския език. Глаголи* (2016).

БРАГА, Татяна – доктор. Главен асистент в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Магистър по българска и украинска филология, Филологически факултет, Одески национален университет „И. И. Мечников“ (Украйна); магистър по право, юридически факултет. Заклет преводач към списъка на МВнР. Научни интереси: история на славянските езици; старобългарски език; славянски юридически паметници, палеогряфия и кодикология, славянска и балканска историческа и сравнителна лингвистика, диахронна антропонимия, лингвокултурология. Публикации: *Наблюдения върху приписките и водните знаци в Берлинския дамаскин* (в съавторство) (2025), *Incunabulas, Paleotyps, Rare Cyral Editions, and Legal Monuments of the 15th–17th Century in the Ukrainian Library* (2025), *Одеските дамаскини от сбирката на В. И. Григорович. Българско културноисторическо наследство. Палеография. Кодикология. Датировка. Монография* (2023), *Одески дамаскин № 39 (65) в българската книжноезикова и литературна традиция* (2023), *Интерактивен метод на юриспруденцията, използван за решаване на образователни задачи в обучението по български език (методика CASE STUDY)* (2023) и др.

ГЕОРГИЕВА, Светлана – доктор. Главен асистент в Секцията за българска диалектология и лингвистична география към Института за български език при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на диалектологията, лингвистичната география, етнолингвистиката, лингвокултурологията, социолингвистиката, българо-украинските езикови връзки. Автор е на две монографии и около 90 студии и статии, сред които *Болгарська переселенська говірка села Зоря (Камчик), Україна. Ідіолекти. Словник* (2015); *Болгарські говірки Півдня України* (2016); *Народният календар на бесарабския българин: езиково-културно интерпретиране. Речник* (2017); *Дослідження болгарських переселенських говірок в Україні: історія та сучасний стан* (2023); *Названия на тестени храни в бесарабските български говори* (2024); *Диагностиращите лексикални маркери на българските говори в Украйна* (2024).

ИВАНОВА, Диана – доктор на филологическите науки. Професор в Катедрата по български език на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Води лекции по история на новобългарския книжовен език и диалектология, както и различни спецкурсове в магистърски програми. Научните ѝ интереси са в областта на историческата лингвистика, теорията на книжовните езици и стандартологията, текстология и лингвистика на библейските книги, диалектология, славянски културни и езикови контакти и др. Автор на около 350 публикации, вкл. 20 книги и учебници, между които: *Българският периодичен печат и градивните книжовно-езикови процеси през Възраждането* (1994); *Традиция и приемственост в новобългарските преводи на Евангелието. Текстология и език* (2002); *Недописани страници от историята на българския книжовен език. Част I* (2008), *Част II* (2017).

МИКОВА, Мила – магистър по славистика (полски език и литература) и българистика към Факултета по славянски филологии на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Докторант в Секцията за съвременен български език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в областта на съвременния български език, езиковата култура, съпоставителното изследване на славянските езици.

МИТРИНОВ, Георги – доктор. Доцент в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните му интереси са свързани с изследване на възрожденските писмени паметници от Родопите и Беломорието, на южнородопските български говори в Северна Гърция, на българските преселнически говори в Турция, на българското езиково кул-

турно-историческо наследство в Западна Тракия и Егейска Македония. Поважни публикации: *Родопско книжовно наследство. Райковски дамаскин. Ново пълно издание на текстовете в същинската част на сборника* (2005); *Южнородопските български говори в Ксантийско и Гюмюрджинско* (2011); *Речник на българските говори в Южните Родопи, Драмско и Сярско* (в съавторство с Л. Антонова) (2011).

МИЧЕВА-ПЕЙЧЕВА, Калина – доктор. Доцент в Секцията за етнолингвистика в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Научните ѝ интереси са в сферата на етнолингвистиката и лингвокултурологията. Основни публикации: *Семантичната опозиция чист – нечист в езика на Патриарх Евтимий* (2009); *Семантическая оппозиция чистый – нечистый в древнеболгарском языке* (2011), *Сблъсъкът на чистотата и нечистотата в българския език и култура* (2013). Носителка е на наградата „Млад учен“ на Института за български език през 2012 г.

НЕВЕРКЛА, Щефан М. – професор във Виенския университет, ръководител на Института по славистика, където преподава западнославянска лингвистика. Действителен член е на Австрийската академия на науките. Занимава се с езиковите контакти между чешки, словашки и немски език. Работи по проекта „Немски и славянски езици в Австрия: аспекти на езиковия контакт“, част от Специалната изследователска програма „Немският език в Австрия. Вариация – Контакт – Възприятие“. Издава заедно с проф. Федор Поляков международното списание *Wiener Slawistisches Jahrbuch*.

СТАМЕНОВ, Максим – доктор на филологическите науки. Професор в Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Работи в областта на общото езикознание и психолингвистиката и по-специално по проблемите, свързани с моделирането на когнитивните и емоционално-афективните компоненти на езиковата форма и значение. Автор е на монографиите *Проблеми на значението в субективната семантика* (1993) и *Съдбата на турцизмите в българския език и в българската култура* (2011); съавтор е в колективните трудове *Прагматика на текста* (1996), *Език и съзнание* (1998), *Език и манталитет* (2004) и *Език и идиолект* (2006); научен съставител и редактор е на колективните сборници *Current Advances in Semantic Theory* (1992), *Fractals of Brain, Fractals of Mind* (1996), *Language Structure, Discourse and the Access to Consciousness* (1997) и *Mirror Neurons and the Evolution of Brain and Language* (2002).

СТЕФАНОВ, Симеон – доктор. Главен асистент в Секцията за българска етимология към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките. Основните му научни интереси

са в областта на историята на южнославянските (книжовни) езици, медиевистиката, етимологията.

ЦИБРАНСКА-КОСТОВА, Марияна – доктор на филологическите науки. Професор в Секцията за история на българския език към Института за български език „Проф. Любомир Андрейчин“ при Българската академия на науките и неин ръководител. По-важни области на научен интерес: славянската юридическа книжнина между Изтока и Запада на християнството; текстология, извори и археография на Българското средновековие; старобългарски език и история на българския език; първите кирилски инкунабули и палеотипи от XV–XVI в. Издадени научни монографии: *Формиране и развитие на старобългарските лексикални норми в църковноюридическата книжнина* (2000); *Етюди върху кирилската палеотипия XV–XVIII в.* (2007); *Покайната книжнина на Българското средновековие IX–XVIII в. (езиково-текстологични и културологични аспекти)* (2011); *Български епитимийник от XV–XVI в.* (2011); *Зайковски требник от XIV век. Изследване и текст* (2012) (в съавторство с Елка Мирчева); *Яков Крайков и неговият сборник „Различни потреби“ между Венеция и Балканите през XVI век* (2013). Член на авторския колектив на *Речник на книжовния български език на народна основа от XVII в. (върху текст на Тихонравовския дамаскин)* (2013) – носител на наградата за езикознание на името на акад. Владимир Георгиев за 2013 г.